

[Christophersen.]

forbedringer af realkreditlovgivningen. I fællesskab var det først og fremmest disse forslag, som skulle dels give erhvervslivet tillid til at påbegynde investeringer, dels give dem bedre praktiske muligheder herfor.

Der er til selve lovforslaget knyttet en række ændringsforslag. Der er et fornuftigt forslag om, at vi i kapitel I også fuldt ud inddrager engroshandelen under den adgang, der er til at opnå tilskud til særlig energibesparende investeringer i erhvervsbygninger. Jeg går ud fra, at der her i første omgang var tale om en forglemmelse, men det er godt, vi har fået den rettet. Der er også et ændringsforslag om, at vi løfter den grænse, der er for tilskuddenes størrelse til disse energibesparende investeringer. Også det er vi tilfredse med. Man kan måske overveje, om de 50.000 kr. er tilstrækkelig højt, men det betyder i hvert fald, at der nu kan komme projekter af en anden klasse og en anden størrelsesorden ind, end hvis vi havde fastholdt de oprindelige 30.000 kr.

I kapitel II er der i forhold til venstres oprindelige forslag om tilskud til byerhvervenes nybyggeri, ombygninger og tilbygninger sket den ændring, at beløbsrammen er sat ned fra de oprindelige 500 mill. kr. til 370 mill. kr. I konsekvens af det er det naturligvis rigtigt, at vi sænker den maksimumsum, som den enkelte virksomhed kan få. Vi havde oprindeligt foreslået, at man kunne få op til 1 mill. kr. i tilskud, men det er naturligvis logisk nu, hvor den samlede ramme reduceres, at dette beløb sættes ned til som foreslået af ministeren 750.000 kr. De ændringer, der er sket ved, at det 20 pct.s skattefrie tilskud er forvandlet til et 25 pct.s skattepligtigt tilskud, skal jeg ikke gå nærmere ind på. Det er bl. a. i konsekvens af det, som er gennemført i den særlige lov om tilskud til landbrugsbyggeri. Kun den ene bemærkning, at i det lange løb vil der ikke her være tale om de store realitetsforskelle.

Vi er også tilfredse med, at man over ændringsforslagene har søgt at tage hensyn til de særlige problemer, der kunne opstå i egnsudviklingsområder, hvor jo gennemførelsen af denne lov ligesom kunne begrænse egnsudviklingslovgivningens reelle værdi. De ændringsforslag, ministeren har stillet, sikrer f. eks., at kommuner, som ønsker at

opføre industrihuse under egnsudviklingslovens regler, samtidig kan gøre brug af reglerne her; også det er noget, vi er tilfredse med. De ændringsforslag, der er stillet af mindretallene, afviser vi i konsekvens af disse synspunkter.

Jeg skal om realkreditforslaget sige, at vi er tilfredse med, at også det gennemføres her i den ekstraordinære samling. Det er klart, vi havde haft nogle videregående ønsker, men på den anden side, så er det jo først og fremmest løbetiden, der er det afgørende efter vores opfattelse; lånegrænserne kan der — det erkender vi efter udvalgsbehandlingen — være betænkeligheder ved at forhøje. Derfor er det heller ikke noget stort offer for os at give afkald på det, men en forlængelse af løbetiden er jo klart betydningsfuld, fordi en forlængelse til 20 år betyder en mærkbar begrænsning af virksomhedernes kapitalomkostninger. Når de optager lån i forbindelse med nybyggeri og ombygninger kan der i visse tilfælde være tale om, at kapitalomkostninger, altså renter og afdrag pr. år, reduceres med op til 20 pct., og derfor er det en nyttig lovgivning. Den er nu tidsmæssigt bundet så fornuftigt sammen med de øvrige lovforslag, vi her behandler, at virksomheder, som nu ønsker at gøre brug af de særlige investeringsregler, af det særlige tilskud, også samtidig realkreditmæssigt kan få løst deres finansieringsproblemer på en omkostningsmæssigt set mere tilfredsstillende måde.

Vi behandler til sidst det af hr. Kaj Hansen m. fl. fremsatte lovforslag. Jeg skal ikke knytte nogen særlige bemærkninger til det, ud over at det er et forslag, som vi synes er ualmindelig dårligt egnet til at løse nogle af de problemer, vi står med. Det er klart, at det ville rejse en lang række alvorlige problemer, hvis man gennemførte det. Jeg tror, forslagsstillerne har fremsat det i fuld tryghed og tillid til, at det ikke ville kunne vinde tilslutning fra anden side.

Kirsten Jacobsen (FP):

De forslag, som vi har behandlet i boligudvalget de sidste par dage, er bl. a. de tre forligsforslag, som tilsammen kommer til at koste de danske skatteydere 870 mill. kr. Vi har også behandlet et forslag fra kommunisterne og et forslag fra VS. Alle disse forslag